

DICTAMEN: 213/2023, de 22 de juny

MATÈRIA: Responsabilitat patrimonial

DEPARTAMENT: Presidència

PONENT: Judith Gifreu i Font

DICTAMEN 213/2023, de 22 de juny. Reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant un ajuntament per la Sra. A pels danys i perjudicis soferts al seu habitatge com a conseqüència d'una inundació, i que atribueix a una fuga a la xarxa del servei públic de subministrament d'aigua potable

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 22 de juny de 2023, amb la presidència del Sr. Jaume Vernet i Llobet, actuant com a secretària la Sra. Cristina Figueras i Bosch, amb la participació de les Sres. i els Srs. Esther Arroyo i Amayuelas, Meritxell Barnola Sarri, Lluís Maria Corominas i Díaz, Francesc Homs i Molist, Albert Lamarca i Marquès, Marc Marsal i Ferret, Carles Mundó i Blanch, Montserrat Peretó Garcia, i Miquel Sàmper i Rodríguez, i essent-ne ponent la Sra. Judith Gifreu i Font, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El 17 de juny de 2022, la Sra. A va formular una reclamació de responsabilitat patrimonial davant un ajuntament pels danys i perjudicis soferts al seu habitatge com a conseqüència d'una inundació, i que atribueix a una fuga a la xarxa del servei públic de subministrament d'aigua potable. Adreçava també la reclamació contra Agbar i Sorea, com a mercantils encarregades del subministrament d'aigua al municipi. En l'escrit sol·licitava una indemnització de 54.657 euros i adduïa que a aquest import caldria afegir la suma que es determinés per les feines de descontaminació, així com per qualsevol altre dany material o moral que es derivés de la tramitació de l'expedient. Adjuntava diversa documentació, d'entre la qual una còpia del DNI, una nota simple informativa acreditativa de la titularitat de la finca, l'informe d'actuació dels Bombers de la Generalitat, diverses fotografies i dos dictàmens pericials. Altrament, sol·licitava prova documental, consistent en els documents que aportava o pogués aportar durant el procediment, i en el requeriment d'informes tècnics a l'Ajuntament, a Agbar i a Sorea. Així mateix, sol·licitava prova testifical, consistent en la declaració de familiars i d'operaris, i prova pericial, consistent en la declaració de perits.
2. En data 22 de juny de 2022, l'alcalde va requerir a la part reclamant per tal que, en el termini de deu dies, aportés la valoració econòmica dels danys, i la va advertir que, en altre cas, consideraria que desistia de la sol·licitud.
3. En data 6 de juliol de 2022, la reclamant va presentar la valoració econòmica dels danys, per un import total de 54.657 euros. Així mateix, adduïa que aquest import s'hauria d'incrementar a raó de 1.000 euros mensuals mentre no es descontaminés la casa i s'abonés la indemnització per a poder reparar l'habitatge.

4. Per la Resolució d'alcaldia de 13 de juliol de 2022, notificada degudament a la part reclamant, es va resoldre admetre a tràmit la reclamació presentada.
5. Per un ofici de l'alcalde de 13 de juliol de 2022, la reclamació es va posar en coneixement d'Agbar, SAU, i li van atorgar un termini de quinze dies per a formular-hi al·legacions, com a societat successora del contracte de gestió del servei públic d'abastament d'aigua potable al terme municipal. Així mateix, li requerien la identificació dels treballadors que van intervenir en la reparació de la fuga d'aigua a l'efecte de poder-los emplaçar per a la prova testifical proposada per la part reclamant.
6. Per un ofici de l'alcalde de 13 de juliol de 2022, la reclamació es va traslladar a Sorea, SA, i li van atorgar un termini de quinze dies per a formular-hi al·legacions.
7. També per ofici de l'alcalde de 13 de juliol de 2022, es va participar la reclamació a la companyia asseguradora de l'Administració.
8. Figura un informe de l'arquitecte tècnic municipal de data 13 de juliol de 2022 en el qual fa constar que es va desplaçar al lloc i va comprovar que els tècnics d'Agbar estaven buscant la possible avaria causant de la inundació, i que se'n descartava l'origen en qualsevol servei que es gestionés des de l'àrea de serveis municipals.
9. El 18 de juliol de 2022, Agbar va informar que havia donat tràmit de la reclamació a la seva companyia d'assegurances, que estava en contacte amb la part reclamant. Així mateix, va comunicar les dades dels treballadors que havien intervingut en la reparació de l'avaria.
10. Per la Resolució de l'Alcaldia de 2 de setembre de 2022, degudament notificada a les parts interessades, es va resoldre obrir un període de quinze dies per a la pràctica de les proves documental, testifical i pericial, proposades per la part reclamant.
11. El 6 de setembre de 2022, la companyia asseguradora de l'Ajuntament hi va presentar al·legacions, en les quals manifestava que el consistori no hauria d'assumir la responsabilitat en no haver quedat acreditada degudament la relació de causalitat entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic. Així mateix, considerava que no corresponia a l'Ajuntament atendre d'una manera directa els danys i perjudicis derivats del sinistre, sinó que corresponia a l'empresa Agbar, SAU, i que el consistori era responsable subsidiari.
12. El X de setembre de 2022, van tenir lloc les compareixences dels testimonis i perits proposats per la part reclamant. No obstant això, no hi van comparèixer dos dels testimonis i un dels perits citats.
13. Per un ofici de l'alcalde de 24 d'octubre de 2022, degudament notificat, es va atorgar el tràmit de vista i audiència a les parts interessades, per un termini de deu dies.
14. En data 9 de novembre de 2022, la part reclamant va presentar un escrit d'al·legacions, en el qual considerava acreditada, de la prova practicada, la responsabilitat de l'empresa que

gestiona el servei públic de subministrament d'aigua i, en conseqüència, de l'Ajuntament, com a responsable subsidiari.

15. Així mateix, en data 12 de gener de 2023, la companyia asseguradora de l'Ajuntament va presentar un escrit d'al·legacions, en el qual reiterava les manifestacions efectuades anteriorment i valorava subsidiàriament els danys per un import de 37.093 euros.

16. Figura en l'expedient un informe jurídic signat el 30 de gener de 2023 per l'advocat i pel secretari de l'Ajuntament, en el qual es considera que els danys i perjudicis soferts estan relacionats amb el funcionament del servei d'abastament domiciliari d'aigua potable del municipi, sense que constin actuacions de l'Ajuntament que li puguin atribuir la responsabilitat, i, per tant, si escau, correspon a l'empresa concessionària rescabalar-los. D'acord amb l'asseguradora municipal, els danys causats es valoren en 37.093 euros.

17. El 31 de gener de 2023, es va emetre la proposta de resolució, signada pel regidor delegat de l'Ajuntament, en la qual s'acorda estimar en part la reclamació interposada i, en conseqüència, aprovar el compromís de pagar la despesa d'un import de 37.093 euros a la reclamant, i declarar que la responsabilitat correspon a Agbar, SAU, adjudicatària del contracte de gestió del servei públic d'abastament d'aigua potable del municipi, i en aquest sentit aprovar la liquidació per aquest import i ordenar a l'entitat esmentada pagar-lo.

18. Per la Resolució d'alcaldia d'1 de febrer de 2023, notificada degudament a les parts interessades, es va resoldre suspendre el termini de resolució i notificació de l'expedient arran de la sol·licitud del dictamen de la Comissió Jurídica Assessora.

19. El 14 de febrer de 2023, va tenir entrada en el Departament de la Presidència la sol·licitud de l'Ajuntament de dictamen de la Comissió Jurídica Assessora.

20. El 12 de maig de 2023, el tècnic de la Subdirecció General d'Assistència Jurídica i d'Innovació a l'Administració Local del Departament de la Presidència, amb el vistiplau del subdirector, va emetre un informe favorable per tal de trametre la documentació de l'expedient a la Comissió, per tal d'emetre'n dictamen.

21. En data 15 de maig de 2023, va tenir entrada en aquesta Comissió Jurídica Assessora la petició de dictamen tramesa pel secretari de Governos Locals i de Relacions amb l'Aran, per delegació, d'acord amb la Resolució PRE/3588/2022, de 7 de novembre, de delegació de competències de la persona titular del Departament de la Presidència (DOGC núm. 8797, de 21 de novembre).

22. En la sessió de 18 de maig de 2023, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va admetre a tràmit la petició i en va nomenar ponent.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen i intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

Constitueix l'objecte del present Dictamen la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant un ajuntament per la Sra. A pels danys i perjudicis soferts al seu habitatge com a conseqüència d'una inundació, i que atribueix a una fuga a la xarxa del servei públic de subministrament d'aigua potable. La reclamació es fa extensiva a la mercantil Societat General d'Aigües de Barcelona (Agbar), concessionària del servei –a la qual Sorea va transferir, l'1 de gener de 2021, la seva branca d'activitat de gestió del cicle de l'aigua–.

II. Intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

La intervenció de la Comissió Jurídica Assessora en aquest expedient resulta preceptiva, atès que la quantitat reclamada ascendeix a 54.657 euros, la qual, d'acord amb la reclamació presentada, s'haurà d'incrementar a raó de 1.000 euros mensuals mentre no es descontamini l'habitatge i s'aboni la indemnització. Aquesta intervenció es fa a l'empara del que disposen l'article 86 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, que determinen el caràcter preceptiu del dictamen en els expedients de reclamacions administratives de responsabilitat patrimonial la quantia de les quals sigui igual o superior als 50.000 euros mínims preceptius.

III. La responsabilitat patrimonial de l'Administració i la normativa aplicable

L'article 106.2 de la Constitució reconeix el dret dels particulars de ser indemnitzats per qualsevol lesió que pateixin en els seus béns i drets, com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, exceptuant els casos de força major.

El règim jurídic de la responsabilitat patrimonial de l'Administració es regula actualment en els articles 81 a 87 de la Llei 26/2010, esmentada; pel que fa al procediment, en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), en els articles 65, 67, 81, 91 i 92 de la qual es preveuen diverses especialitats del procediment de responsabilitat patrimonial, i, quant al règim substantiu, en els articles 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), pel que fa als principis de la responsabilitat, i 34 del mateix cos legal, quant a la indemnització i el seu càlcul. Aquesta Llei preveu que els requisits que han de concórrer perquè la petició prosperi i la persona perjudicada tingui dret a ser indemnitzada són: a) Que existeixi un dany efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones; b) Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic; c) Que no hi hagi intervingut força major, i d) Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo.

La normativa esmentada resulta aplicable al supòsit de fet, tant pel que fa als aspectes procedimentals com als substantius o materials, atesa la data dels fets (X de juny de 2021) i la data de la reclamació (17 de juny de 2022); ambdues posteriors a l'entrada en vigor.

En l'àmbit local, cal esmentar igualment l'article 174 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, de conformitat amb el qual els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes previstos per la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Finalment, atesa la participació d'una contractista de l'Administració en la producció del dany, cal tenir en compte també la legislació contractual i, en concret, els articles 190, 191 i 196 de la vigent Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014 (LCSP). Aquests preceptes regulen, respectivament, el procediment per a l'exercici de la prerrogativa de declarar la responsabilitat imputable al contractista arran de l'execució del contracte, el procediment previ per a dirimir la responsabilitat entre l'Administració i el contractista i l'obligació del contractista d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats a tercers com a conseqüència de l'execució del contracte.

IV. Consideracions formals

IV.1 Legitimació activa

La legitimació de la reclamant per a formular la reclamació s'ajusta a la normativa procedimental, atès que és la persona perjudicada com a titular de la finca afectada per la inundació, com es constata en l'expedient. Resta acreditada la identitat de la instant amb l'aportació del DNI, la qual cosa permet confrontar-ne la signatura i corroborar-ne la voluntat de reclamar.

La reclamant actua en el procediment assistida per un advocat, el qual designa en l'escrit de reclamació com a representant, i signa la reclamació juntament amb la instant, de manera que la representació conferida es té per acreditada.

IV.2. Competència per a instruir i resoldre el procediment de responsabilitat patrimonial

La competència per a instruir i resoldre el procediment correspon a l'Ajuntament del municipi en el qual s'ubica la finca afectada, atès que, d'acord amb el que s'estableix en l'article 66.3.1) del TRLMRLC, el municipi té competències pròpies en matèria de "subministrament d'aigua [...] les clavegueres i el tractament d'aigües residuals". Així mateix, l'article 67.a) del TRLMRLC preveu que l'abastament domiciliari d'aigua potable i les clavegueres són serveis mínims que han de prestar tots els municipis. Ultra això, l'article 5 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat mitjançant el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de

novembre, disposa que correspon als ens locals, d'acord amb la legislació de règim local, amb la de sanitat i amb les previsions d'aquesta Llei, les competències relatives a l'abastament d'aigua potable, el clavegueram i el tractament d'aigües residuals.

La titularitat de la competència per a resoldre el procediment correspon a l'alcalde de conformitat amb l'article 21.1.s) de l'LRBRL i l'article 53.1.u) del TRLMRLC. No obstant això, d'acord amb la proposta de resolució, en aquest cas la competència està delegada a favor de la Junta de Govern Local, de conformitat amb la Resolució de l'Alcaldia número X/2019, de X de juny.

IV.3. Conformació de l'expedient i tramitació del procediment

En relació amb la conformació de l'expedient, cal assenyalar que els documents que l'integren estan degudament indexats, numerats i ordenats cronològicament (articles 46.2 de la Llei 26/2010 i 70.2 de l'LPAC), i en l'índex figura una diligència del secretari de l'Ajuntament que fa constar que la còpia de l'expedient tramès reproduïx l'original. S'hi inclou l'acreditació de les notificacions efectuades (article 56.2 de la Llei 26/2010).

Pel que fa a la tramitació del procediment, es constata que aquesta s'ha ajustat, en termes generals, a les previsions normatives que resulten d'aplicació, contingudes en la Llei 26/2010 i l'LPAC.

Així, consta en l'expedient el requeriment de l'alcalde, adreçat a la reclamant, per tal que aportés la valoració econòmica dels danys, i li feia avinent que, en cas de no aportar-la, es consideraria que desistia de la reclamació. Consta que la reclamant va atendre aquest requeriment.

A continuació, figura la resolució mitjançant la qual s'admet a tràmit la reclamació presentada, notificada a la reclamant. Tanmateix, cal assenyalar que no s'informa del termini màxim de resolució del procediment ni del sentit del silenci administratiu, com seria preceptiu d'acord amb els articles 21.4 de l'LPAC i 50.1.a) de la Llei 26/2010.

La reclamació es va posar en coneixement de les empreses encarregades de la gestió del servei públic d'aigua potable al municipi, i els van atorgar un termini de quinze dies per a formular-hi al·legacions.

Altrament, es va participar la reclamació a la companyia asseguradora de l'Administració, a qui es va informar de la condició d'interessada en el procediment.

A continuació, l'arquitecte municipal va emetre un informe sobre la reclamació presentada.

Posteriorment, es va resoldre obrir un període de quinze dies per a practicar les proves proposades per la part reclamant.

Un cop finalitzat el període de prova, es va donar tràmit de vista i d'audiència a les parts interessades. La part reclamant i l'asseguradora de l'Ajuntament van formular-hi al·legacions.

Després es va emetre un informe jurídic, subscrit per l'advocat i pel secretari municipals.

D'acord amb l'informe jurídic, el regidor delegat de l'Ajuntament va emetre la proposta de resolució, en el sentit d'estimar en part la reclamació interposada, aprovar el compromís de pagament de la despesa d'acord amb la valoració efectuada per l'asseguradora municipal i declarar la responsabilitat de l'empresa adjudicatària del contracte de gestió del servei públic d'abastament d'aigua potable del municipi.

A continuació, per resolució de l'Alcaldia, es va suspendre el termini per a resoldre el procediment arran de la sol·licitud del dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i es va trametre la petició de dictamen al Departament de la Presidència.

En darrer terme, la Subdirecció General d'Assistència Jurídica i d'Innovació a l'Administració Local del Departament de la Presidència va emetre un informe favorable a la petició de dictamen, una vegada analitzats els aspectes formals, i, finalment, el secretari de Governos Locals i de Relacions amb l'Aran, per delegació de la persona titular del Departament de la Presidència, va trametre l'expedient i la petició de dictamen a la Comissió Jurídica Assessora.

IV.4. Temporalitat del procediment

El termini màxim per a resoldre expressament i notificar la resolució en els procediments de responsabilitat patrimonial és de sis mesos des que es va iniciar el procediment (articles 21.2 i 91.3 de l'LPAC); termini que s'ha de comptar, en el cas dels procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, com és el cas, des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per a tramitar-lo (article 21.3.b) de l'LPAC).

Aquest termini màxim es pot suspendre quan "se sol·licitin informes preceptius a un òrgan de la mateixa Administració o d'una de diferent, pel temps que transcorri entre la petició, que s'ha de comunicar als interessats, i la recepció de l'informe, que també se'ls ha de comunicar. El termini de suspensió no pot excedir en cap cas els tres mesos. En cas de no rebre's l'informe en el termini indicat, el procediment prossegueix" (article 22.1.d) de l'LPAC).

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, en els procediments de responsabilitat patrimonial, "es pot entendre que la resolució és contrària a la indemnització" (article 91.3 de l'LPAC), és a dir, mitjançant el silenci administratiu negatiu, neix per ministeri de la llei una resolució presumpta desfavorable. La desestimació per silenci administratiu "té els únics efectes de permetre als interessats interposar el recurs administratiu o contenciós administratiu que sigui procedent" (article 24.2 de l'LPAC).

Malgrat la producció del silenci administratiu, l'Administració conserva l'obligació de resoldre expressament i notificar (articles 21.1, 24.1 i 24.3 de l'LPAC). En els casos de desestimació per silenci administratiu, "la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci" (article 24.3.b) de l'LPAC).

En el cas sobre el qual es dictamina, la reclamació va tenir entrada en el Registre de l'Ajuntament el 17 de juny de 2022 i la petició de dictamen ha tingut entrada en aquest òrgan consultiu en data 15 de maig de 2023. Es constata, doncs, que s'ha ultrapassat el termini de sis mesos previst legalment per a resoldre el procediment i notificar-ne la resolució que li ha de posar fi, amb els efectes anteriorment esmentats, això és, que la interessada pot considerar desestimada la sol·licitud per silenci negatiu, si bé l'Administració conserva el deure de dictar una resolució expressa i notificar-la-hi.

Cal fer notar que la Comissió ha indicat en diverses ocasions que les dilacions injustificades en el procediment no s'avenen amb el dret a una bona administració (entre molts d'altres, dictàmens 129/2019, 259/2021 i 112/2022). Aquest dret es reconeix, entre altres normes, en l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i en l'article 22 de la Llei 26/2010, el qual inclou, com un dels drets de la ciutadania, el dret a obtenir una resolució expressa i la notificació corresponent dins del termini establert legalment. En aquest sentit, s'ha de destacar la Sentència 1853/2019, de 18 de desembre, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Segona, del Tribunal Suprem, en què reitera la seva doctrina per a assenyalar que *“del derecho a una buena Administración pública derivan una serie de derechos de los ciudadanos con plasmación efectiva. No se trata, por tanto, de una mera fórmula vacía de contenido, sino que se impone a las Administraciones públicas de suerte que a dichos derechos sigue un correlativo elenco de deberes a estas exigibles, entre los que se encuentran, desde luego, el derecho a la tutela administrativa efectiva y, en lo que ahora interesa sobre todo, a una resolución administrativa en plazo razonable”* (fonament de dret novè).

V. Tempestivitat de la reclamació

De conformitat amb el que preveu l'article 67.1 de l'LPAC, el dret a reclamar prescriu al cap d'un any d'haver-se produït el fet o l'acte que motivi la indemnització, o de manifestar-se'n l'efecte lesiu, i, per al supòsit de danys físics o psíquics, el *dies a quo* és el del guariment o el de la determinació de l'abast de les seqüeles.

En el cas que s'examina, el dret a reclamar s'ha exercit tempestivament, atès que la sol·licitud d'iniciació del procediment es va registrar d'entrada a l'Ajuntament el 17 de juny de 2022 i la inundació es va detectar el X de juny de 2021, tal com queda acreditat per l'informe d'actuació dels Bombers de la Generalitat, així com per l'informe de l'arquitecte tècnic i les declaracions dels testimonis, que figuren en l'expedient.

VI. Consideracions sobre el fons de l'assumpte

VI.1. La posició de la persona reclamant

La reclamant exposa que el X de juny de 2021 va produir-se una fuga d'aigua del sistema públic de subministrament que va afectar el seu habitatge, i va inundar la sala d'instal·lacions, donat que es troba en una cota inferior al carrer. La pressió de l'aigua va rebentar els dipòsits

d'aigua i gasoil, i la sala es va inundar totalment, va afectar la maquinària i va barrejar l'aigua de la fuita amb el gasoil del dipòsit existent. Tant la caldera com el dipòsit d'aigua calenta sanitària van quedar totalment inutilitzats. Atès que dues habitacions de l'habitatge tenen la cota del paviment per sota de la cota del sostre de la sala d'instal·lacions, l'aigua barrejada amb gasoil va inundar aquestes dues habitacions, amb la consegüent filtració d'aquest líquid a les parets i els maons.

Assenyala que la filtració ha ocasionat principalment dues afectacions, que són la inutilització del sistema de calefacció i aigua calenta, i les humitats i la forta olor de gasoil tant dins de la casa com a la sala d'instal·lacions.

Considera que els danys han estat causats pel funcionament anormal de l'Ajuntament i per les empreses subministradores o comercialitzadores de la xarxa d'aigües, ja que no van mantenir correctament el servei públic.

Per tot això, la reclamant sol·licita una indemnització de 54.657 euros, que cal d'incrementar a raó de 1.000 euros mensuals mentre no es descontamini la casa i s'aboni la indemnització.

Addueix que ha contactat amb la seva companyia asseguradora, que li ha efectuat una oferta econòmica i l'ha rebutjat, i que, en el supòsit que rebés algun pagament de la companyia, ho comunicaria, sens perjudici de la subrogació total o parcial que es disposa en l'article 43 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

En el tràmit d'audiència, la part reclamant considera acreditat, arran de la prova practicada, la responsabilitat de l'empresa que gestiona el servei públic de subministrament d'aigua, i, en conseqüència, de l'Ajuntament, com a responsable subsidiari.

VI.2. Els informes pericials de part

La reclamant aporta un informe pericial d'un arquitecte, el qual és descriptiu de les afectacions existents, consistents en la inutilització del sistema de calefacció i d'aigua calenta, i en les humitats i la forta olor de gasoil tant dins de la casa com dins de la sala d'instal·lacions. Es detallen aquestes afectacions i es proposen mesures per a solucionar-les.

D'altra banda, la instant aporta un informe d'inspecció de qualitat ambiental en interiors, emès per dos tècnics ambientals, en què s'avalua el control microbiològic i de matèria particulada en l'ambient, així com paràmetres tèrmics i químics, i el resultat de la inspecció higienicoambiental és de "no conforme" d'acord amb la norma UNE corresponent.

VI.3. La posició de l'adjudicatària del servei

La societat Agbar, adjudicatària de la gestió del servei públic d'abastament d'aigua potable al municipi, va comunicar que havia donat tràmit de la reclamació a la seva companyia d'assegurances, la qual estava en contacte amb la reclamant.

D'altra banda, va indicar les dades de dos treballadors que van intervenir en la reparació de l'avaría de la xarxa d'aigua el X de juny de 2021, en resposta a la petició efectuada per l'Ajuntament.

VI.4. L'informe de l'arquitecte tècnic municipal

L'arquitecte tècnic municipal manifesta que, en haver informat la policia municipal de la inundació, es va personar al lloc dels fets per a comprovar si estava motivada o tenia alguna cosa a veure amb els serveis que es gestionen directament des de l'àrea de serveis municipals, com podria ser la xarxa municipal de sanejament o alguna xarxa de reg de jardineria.

En arribar al lloc, va comprovar que els tècnics d'Agbar, l'empresa responsable de la gestió del servei de subministrament d'aigua potable del municipi, estaven buscant a la seva xarxa la possible avaría causant de la inundació, i que es descartava que aquesta fuga tingués l'origen en qualsevol altre servei que es gestiona des de l'àrea de serveis municipals.

VI.5. La pràctica de proves

En relació amb la pràctica de proves sol·licitades per la reclamant, es va admetre la prova documental proposada, i es va requerir les societats Agbar, SAU, i Sorea, SAU, perquè en el termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la data de recepció del trasllat de la resolució d'obertura del període de prova, aportessin a l'expedient tots els informes tècnics efectuats, així com perquè informessin de les actuacions realitzades en relació amb la fuga, si bé no van presentar la documentació sol·licitada.

Així mateix, pel que fa a la prova testifical, es van citar cinc testimonis, dels quals en van comparèixer tres. I pel que fa a la prova pericial, es van citar dos perits, dels quals en va comparèixer un.

D'aquesta manera, figuren diverses actes de compareixença, el dia X de setembre de 2022, davant el secretari municipal, les quals s'exposen a continuació:

1) Té lloc la compareixença d'un treballador de l'empresa Agbar, que es va encarregar de reparar la fuga conjuntament amb un altre company, el qual, entre d'altres qüestions, manifesta:

- L'avaría provenia de la connexió de servei del veí, de la general, i es va tancar l'aigua i es va dur a terme la reparació.
- El dia dels fets es va fer una cala per a reconèixer la zona afectada i poder observar el dany; hi havia un parell de pams d'aigua.
- L'aigua s'havia anat movent fins a accedir al domicili afectat.
- L'avaría era molt significativa i la fuga molt contundent.

2) De la compareixença d'una familiar de la reclamant, cal destacar les manifestacions següents:

– Va parlar directament amb els tècnics de la societat Agbar i amb la seva asseguradora, i Agbar li va dir que havien de parlar amb l'asseguradora sobre el sinistre dels danys ocorreguts.

– A manca d'una resposta que ajudés a trobar una via per a solucionar la problemàtica, es va sol·licitar fer una reunió a tres amb l'empresa Agbar, l'asseguradora d'aquesta i l'arquitecte, que es va celebrar al municipi, en què Agbar va acceptar la seva responsabilitat. Malauradament, després, Agbar no es va posar més en contacte amb ells.

– Agbar en cap moment no s'ha fet càrrec de la situació i només, a banda dels operaris que van reparar la fuga, ha vingut una persona per a retirar els materials danyats, dels quals només n'ha retirat una part, entre els quals es troben pendents dos bidons.

– A causa de no trobar cap solució per part de l'asseguradora i d'Agbar, es va decidir interposar una reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament.

3) Una altra familiar de la reclamant efectua, entre d'altres, les manifestacions següents en relació amb els fets produïts el dia dels fets:

– Va anar a la casa familiar ubicada al carrer esmentat perquè havia quedat per a tractar un tema amb el jardiner. Indica que va descobrir els danys fortuïtament.

– Quan va accedir al domicili va trobar que el diferencial havia saltat i en el moment de pujar la persiana d'una de les estances va observar que hi havia aigua i que li arribava fins a mitja cama. Tant la sala de màquines on es troben les dues calderes, ubicada sota el pati, com diverses habitacions havien quedat totalment negades, i, a més, es desprenia una forta olor de gasoil a l'habitatge.

– Arran dels fets succeïts va avisar els Bombers. Aquests, en personar-se al domicili, van tallar l'aigua i l'electricitat de l'habitatge i la van informar que no podien viure a l'edifici per seguretat.

– Va trobar un avís de la companyia Sorea, de data X de juny de 2021, quan anava a accedir al domicili, en què s'informava d'una avaria.

– Es van personar un treballador o tècnic de guàrdia de l'Ajuntament i treballadors de la societat Agbar, i aquests últims es van encarregar d'obrir la zona on es trobava la fuga i van reparar l'avaría sota la supervisió del tècnic de l'Ajuntament.

– L'avaría que havia provocat la fuga i va afectar l'immoble provenia de la connexió de servei general de la via pública.

– Des de la data dels fets, no es pot viure a l'habitatge.

4) Compareix també un arquitecte a fi i efecte de prestar declaració com a perit, i d'entre les manifestacions que efectua cal assenyalar les següents:

– L'origen de la inundació de tota la sala de màquines provenia de la xarxa d'aigua pública.

– El X de març de 2022 es va personar en el domicili en qüestió i, vuit mesos després dels fets, l'olor era molt intensa i va recomanar als clients que fessin un informe químic per a conèixer l'afectació de l'aire en relació amb la forta olor.

– Les conclusions de l'empresa contractada per a fer l'informe químic eren les que ja intuïa, atès que és una afectació important i no és possible residir-hi per seguretat i salubritat.

– Considera adequats els pressupostos de valoració dels danys referents a la reparació dels danys materials, per a reparar el fil musical i per a netejar. Afegeix que, segons el seu parer, el pressupost de la neteja és baix, ja que amb una sola neteja de l'habitatge pot ser insuficient.

VI.6. La posició de la companyia asseguradora de l'Ajuntament

La companyia asseguradora de l'Ajuntament considera que aquest no ha d'assumir la responsabilitat en aquest cas, en no haver quedat acreditada degudament la relació de causalitat entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic.

Addueix que el manteniment de la xarxa de subministrament d'aigua de la localitat pertany per contracte a l'empresa Agbar, i, per tant, li correspon també atendre la responsabilitat derivada de les afectacions d'aquesta xarxa. Considera que no correspon a l'Ajuntament d'una manera directa, sinó que correspon a l'empresa esmentada, i que el consistori és responsable subsidiari.

D'altra banda, indica l'import de 37.093 euros com a quantificació del dany, a efectes informatius, segons els seus serveis pericials.

VI.7. L'informe jurídic i la proposta de resolució

En l'informe jurídic de l'Ajuntament s'explica que el X de gener de 1987 es va adjudicar el contracte de l'arrendament de serveis personals per a la gestió del servei d'abastament domiciliari d'aigua potable al municipi a favor de la mercantil Sociedad de Abastecimientos Urbanos y Rurales, SA (SAUR, SA) –més tard Sorea, SAU–, i que el X de juny de 2000 el contracte va ser prorrogat per 25 anys més per acord del Ple de l'Ajuntament. Així mateix, indica que, en la sessió duta a terme el X de desembre de 2020, l'Ajuntament va donar-se per assabentat de la successió, amb efectes d'1 de gener de 2021, del contracte administratiu del servei de subministrament d'aigua potable de Sorea, SAU, a favor de la societat Agbar, SAU, i que la societat Agbar, SAU, va quedar subrogada a partir d'aquesta data en tots els drets i les obligacions derivats del contracte.

L'Ajuntament cita que, sobre les obligacions del contractista, la clàusula segona, apartat d), del punt 14 del plec de condicions economicoadministratives que regula el contracte estableix el següent: "El contractista serà directament responsable en relació amb tercers en cas de danys causats com a conseqüència del funcionament normal o anormal del servei."

Altrament, l'Ajuntament refereix l'article 197 de l'LCSP, que estableix que l'execució del contracte es realitza a risc i ventura del contractista, i l'article 194 de l'LCSP, que preceptua que l'Administració ha d'exigir al contractista la indemnització per danys i perjudicis que es produeixin.

Addueix que, en el present cas, els danys i perjudicis soferts estan relacionats amb el funcionament d'aquest servei, sense que constin actuacions de l'Ajuntament que li puguin atribuir la responsabilitat, i, per tant, si escau, correspon a l'empresa concessionària rescabalar-los. En aquest sentit, consta en l'expedient que es va produir una avaria en el servei que va afectar l'habitatge de la reclamant. Així ho ha admès l'empresa concessionària mitjançant un escrit de data 18 de juliol de 2021. L'Ajuntament cita la doctrina de la Comissió, segons la qual correspon a l'Administració titular del servei resoldre la reclamació presentada i, en el cas que es consideri responsable l'empresa contractista, fixar la quantia de la indemnització en aplicació dels articles 190 i 196 de l'LCSP, i ordenar a aquesta que atengui directament l'obligació d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats.

Pel que fa a la valoració econòmica dels danys a indemnitzar, d'acord amb l'asseguradora municipal, la valoració dels danys causats ascendeix a 37.093 euros.

L'informe jurídic conclou que ha quedat acreditat que els danys reclamats són conseqüència del mal funcionament del servei públic d'abastament d'aigua potable del municipi, en produir-se una fuga d'aigua des de la xarxa pública municipal, que va acabar afectant la finca, amb la responsabilitat corresponent per part de l'empresa adjudicatària del contracte. Assenyala la manca d'oposició de l'empresa concessionària a la reclamació, i les manifestacions d'aquesta en les quals s'admet l'existència d'una avaria en el servei i la seva reparació en data X de juny de 2021 per treballadors d'Agbar, segons consta en l'escrit d'aquesta empresa, de data 18 de juliol de 2022.

La proposta de resolució recull l'informe jurídic i proposa estimar en part la reclamació de responsabilitat patrimonial de l'Administració presentada i fixar un import de 37.093 euros pels danys i perjudicis causats amb càrrec a la partida d'indemnitzacions per responsabilitat patrimonial de l'Ajuntament. Així mateix, proposa declarar que la responsabilitat correspon a l'entitat Agbar, adjudicatària del contracte de gestió del servei públic d'abastament d'aigua potable del municipi, per un import de 37.093 euros, aprovar la liquidació per aquest import i ordenar-ne a aquesta entitat el pagament.

VII. El parer de la Comissió Jurídica Assessora

VII.1. El dany

El primer requisit perquè neixi el dret a la indemnització és que el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o un grup de persones (article 81 de la Llei 26/2010 i article 32.2 de l'LRJSP). La prova del dany i la seva quantificació corresponen a qui reclama la indemnització.

En el cas que s'analitza, el dany ha quedat acreditat en l'expedient i s'aporten fotografies. D'altra banda, la reclamant quantifica el dany en un total de 54.657 euros, que caldrà incrementar periòdicament a raó de 1.000 euros mensuals mentre no es descontamini la casa i s'aboni la indemnització.

També consta en l'expedient la valoració de l'entitat asseguradora de la reclamant, que, com a conseqüència del sinistre, fa una proposta d'indemnització per un import de 26.288,36 euros (22.574,50 euros pels danys relatius al continent més 3.713,86 euros pels danys relatius al contingut).

Per la seva banda, la proposta de resolució municipal valora els danys d'acord amb la valoració de la companyia asseguradora del consistori, la qual indica que la quantificació dels danys segons els seus serveis pericials ascendeix a 37.093 euros.

La Comissió té per acreditada l'existència de la inundació de l'habitatge de la reclamant i del dany que aquesta ha produït; dany que es reputa efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en la persona de la reclamant, en el sentit exigít per l'article 32.2 de l'LRJSP. Tanmateix, perquè el dany sigui indemnitzable és necessari que aquest es pugui imputar al funcionament del servei públic i que la reclamant no tingui el deure jurídic de suportar-lo.

VII.2. La relació de causalitat i l'antijuridicitat del dany

Com s'ha apuntat anteriorment, el servei de subministrament d'aigua potable és una competència de titularitat municipal; tanmateix, en el cas sotmès a dictamen, la seva prestació correspon a una empresa contractista de l'Administració. En l'informe jurídic de l'Ajuntament es posa de manifest la successió, amb efectes d'1 de gener de 2021, del contracte administratiu del servei de subministrament d'aigua potable de la mercantil Sorea a favor de la mercantil Agbar, amb la qual queda subrogada la segona, a partir d'aquesta data, en tots els drets i obligacions derivats del contracte.

Consta en l'expedient que la concessionària Agbar va comunicar les dades dels treballadors que "van intervenir en la reparació de l'avaría de la xarxa d'aigües el dia dels fets"; per tant, admet que es va produir una avaría. Així mateix, l'informe de l'arquitecte municipal, desplaçat al lloc dels fets, confirma que aquests treballadors estaven buscant a la xarxa la possible avaría causant de la fuga i de la inundació. Segons la declaració d'un dels treballadors, l'avaría provenia de la connexió de servei del veí, de la xarxa general, i va poder observar com l'aigua

accedia al domicili de la reclamant, tot manifestant que l'avaria era molt significativa i la fuga molt contundent. Per tant, queda acreditat que la causa dels danys té l'origen objectiu en una fuga d'aigua procedent de la xarxa municipal de subministrament, la qual va provocar la inundació de l'habitatge de la reclamant. Per això, s'estima acreditada suficientment la relació de causalitat objectiva entre el dany causat en la propietat de la reclamant i el funcionament dels serveis públics. Aquest dany patit per la instant es considera antijurídic, atès que no té el deure jurídic de suportar-lo.

VII.3. La imputació del dany en el supòsit d'haver-hi una contractista prestadora del servei

Acreditada l'existència de responsabilitat, pertoca analitzar ara si el rescabament dels danys s'ha d'imputar a l'Ajuntament o bé a la mercantil adjudicatària de la prestació del servei de subministrament d'aigua del municipi.

L'article 196.1 de l'LCSP estableix que és obligació del contractista indemnitzar pels danys i perjudicis que es causin a tercers com a conseqüència de les operacions que requereixin l'execució del contracte, i, en l'apartat 2, disposa que, quan els danys i perjudicis hagin estat ocasionats com a conseqüència immediata i directa d'una ordre de l'Administració, aquesta n'és responsable dins dels límits que assenyalen les lleis. Igualment, l'Administració és responsable dels danys que es causin a tercers com a conseqüència dels vicis del projecte en el contracte d'obres.

En el supòsit que s'examina, es constata que el dany no ha estat ocasionat ni per una ordre immediata i directa de l'Administració ni per un vici del projecte en el contracte d'obres, de manera que el dany és imputable exclusivament a la contractista, responsable del subministrament d'aigua potable al municipi.

En el passat es va generar una important controvèrsia al voltant de quina havia de ser la via procedimental per a atribuir responsabilitat a la contractista en cas de produir-se un dany en el marc de la prestació del servei públic que no es derivés ni d'ordres de l'Administració ni de vicis en el projecte. En aquest sentit, tant la doctrina consultiva com la jurisprudència acudien indistintament a dues possibles línies de resolució d'aquesta qüestió. En l'àmbit jurisdiccional, es possibilitava o bé que el particular reclamés directament a l'Administració i que aquesta abonés la indemnització corresponent i es rescabés posteriorment per via de regrés de la contractista, o bé que, rebuda la reclamació, l'Administració pogués declarar la responsabilitat del contractista, amb l'audiència prèvia d'aquest. Aquesta Comissió Jurídica Assessora, fent-se ressò de la controvertida jurisprudència del Tribunal Suprem i dels dictàmens d'altres òrgans consultius, no ha tingut una doctrina homogènia sobre aquest aspecte concret, amb pronunciaments favorables a la via de regrés (són representatius els dictàmens 297/1999 i 345/2002) i, posteriorment, ha considerat que, si s'aprecia l'existència de responsabilitat, aquesta s'ha d'imputar a la contractista, la qual ha d'assumir directament el pagament de la indemnització (dictàmens 165/2015, 184//2016, 207/2016 i 341/2016).

Com es posa de manifest en el Dictamen 219/2021, ambdues línies jurisprudencials han estat sintetitzades en la Sentència de 30 d'abril de 2001, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Sisena, del Tribunal Suprem, la qual es posiciona a favor de la segona, i possibilita que del procediment se'n derivi la responsabilitat de l'Administració o que aquesta és imputable al contractista. La sentència interpreta l'article 134 del Reglament general de contractació, aprovat pel Decret 3410/1975, de 25 de novembre –el tenor del qual es correspon amb l'article 196 de l'LCSP–, en els termes següents:

«[...] en la jurisprudencia de este Tribunal Supremo han venido conviviendo dos líneas jurisprudenciales y así lo recuerda la sentencia de 6 de octubre de 1994: “Una tesis que es la de la sentencia ahora recurrida, ha entendido que el art. 134 habilita al particular lesionado para exigir de la Administración contratante, titular de la obra pública, en régimen objetivo y directo, la indemnización por los daños derivados de la obra en trance de ejecución, realizada a través de contratista interpuesto, debiendo la Administración si se dan los requisitos de responsabilidad abonar la indemnización al dañado sin perjuicio de su derecho de repetición frente al contratista. Esta es la tesis mantenida por el Consejo de Estado en sus dictámenes de 18 de junio de 1970 y 12 de junio de 1973, y la mantenida, como se ha dicho ya, por la sentencia ahora recurrida de la Audiencia Nacional, que se remite al dictamen de 18 de junio de 1970. La segunda tesis es la que interpreta el art. 134 según su literalidad, es decir, como una acción dirigida a obtener un pronunciamiento sobre la responsabilidad en atención al reparto de la carga indemnizatoria en los términos del propio precepto; es decir, que la Administración declarará que la responsabilidad es del contratista, salvo que exista una orden de aquélla que haya provocado el daño o salvo que el mismo se refiera a vicios del proyecto. En los demás supuestos la reclamación, dirigida ante el órgano de contratación, será resuelta por la Administración, decidiendo la responsabilidad que debe ser satisfecha por el contratista”.

Esta segunda línea jurisprudencial es la tesis correcta a juicio de nuestra Sala no sólo porque el texto del artículo 137 citado es clarísimo, en su misma redacción literal, pues carece de sentido –pues atenta el principio de economía procesal– que, teniendo como tiene la Administración potestad de interpretar el contrato, y por tanto las incidencias habidas en el mismo, tenga que abrirse una nueva vía administrativa, en su caso procesal, para que el pago se haga efectivo» (fonament de dret quart).

En conseqüència, l'Administració, quan entri en el fons de l'assumpte i consideri que hi concorren els requisits per a declarar l'existència de responsabilitat, es pot pronunciar sobre quina de les parts, contractista o Administració, ha de respondre dels danys causats. Com ha afirmat recentment aquesta Comissió (Dictamen 182/2022), el marc jurídic vigent aporta arguments addicionals per a sostenir aquesta segona tesi, en reconèixer expressament la possibilitat d'utilitzar la via de la responsabilitat patrimonial per danys causats durant l'execució d'un contracte i atribuir a l'Administració la prerrogativa de determinar la responsabilitat del contractista en l'execució dels contractes: «En aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 32 de l'LRJSP ha incorporat a nivell legal, en l'apartat 9, la previsió que es contenia a nivell reglamentari en el Reglament que regulava els procediments de responsabilitat patrimonial,

aprovat pel Reial decret 429/1993, de 26 de març (actualment derogat per la disposició derogatòria única 2.d) de l'LPAC). La nova regulació de l'article 32.9 és la següent: "S'ha de seguir el procediment que preveu la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques per determinar la responsabilitat de les administracions públiques pels danys i perjudicis causats a tercers durant l'execució de contractes, quan siguin conseqüència d'una ordre immediata i directa de l'Administració o dels vicis del projecte elaborat per ella mateixa sense perjudici de les especialitats que, si s'escau, estableixi el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic." Per tant, també en casos de responsabilitat derivats de l'execució de contractes, resulta procedent l'acció de responsabilitat patrimonial, per tal de determinar si la responsabilitat deriva d'una ordre de l'Administració o de vicis del projecte.»

En la mateixa línia, l'article 190 de l'LCSP va incorporar dins les prerrogatives de l'òrgan de contractació la possibilitat de "declarar la responsabilitat imputable al contractista arran de l'execució del contracte". Cal fer notar que, abans d'aquesta novetat legislativa, la Comissió ja s'havia pronunciat en aquest sentit, en relació amb la responsabilitat del contractista prestador de serveis pel fet de no concórrer-hi cap dels dos supòsits en què el legislador exonera el contractista i, en conseqüència, atribueix l'obligació de respondre a l'Administració (entre d'altres, en els dictàmens 165/2015, 184/2016, 207/2016 i 341/2016). En concret, en el Dictamen 165/2015 (la doctrina del qual ha estat reiterada en els dictàmens 337/2021, 411/2021, 49/2022 i 104/2022, entre d'altres) s'argumentava el següent:

"[S]ha de tenir en compte que l'Administració gaudeix de la prerrogativa d'interpretar els contractes que subscriu (art. 210 del TRLCSP), facultat de la qual, de fet, n'és també expressió la previsió de l'article 241.3 quan apodera l'òrgan de contractació –això és, l'Administració contractant– per a decidir si, segons les regles d'aquest precepte, la responsabilitat per danys correspon al contractista o en queda alliberat. Així mateix, s'ha de recordar que l'article 246, en relacionar les obligacions del contractista, a la lletra e) prescriu l'obligació legal del contractista d'indemnitzar els tercers pels danys produïts en l'execució del contracte (art. 214.1). El pronunciament interpretatiu de l'Administració es projecta sobre el compliment d'una obligació i el seu abast. Per tant, en coherència amb aquesta regulació, l'Administració, en pronunciar-se sobre la reclamació de responsabilitat, quan afirma que efectivament existeix un dret al rescabament, però que l'Administració està exonerada, per raó de les regles de l'article 214.2, ha d'indicar la responsabilitat del contractista, segons les regles d'aquest mateix article 214, i valorar l'import de la indemnització. Cal indicar, a més, que en afectar aquesta decisió de l'Administració la posició jurídica i econòmica del contractista, s'ha de preveure la seva intervenció en aquest procediment".

En l'expedient que s'examina, aquesta Comissió considera que ha quedat suficientment acreditat que els danys reclamats són conseqüència del mal funcionament del servei públic d'abastament d'aigua potable del municipi, en produir-se una fuga d'aigua des de la xarxa pública municipal, que va acabar afectant la finca, amb la responsabilitat corresponent per part de l'empresa adjudicatària del contracte, en no concórrer-hi cap dels supòsits legals que la podien exonerar. Aquesta conclusió queda reforçada pel que preveu la clàusula segona,

apartat d), punt 14, del plec de condicions economicoadministratives que regulen el contracte, que estableix el següent: “El contractista serà directament responsable en relació amb tercers en cas de danys causats com a conseqüència del funcionament normal o anormal del servei”, i pels articles 197 –que estableix que l’execució del contracte es realitza a risc i ventura del contractista– i 194 de l’LCSP –segons el qual l’Administració exigirà al contractista la indemnització per danys i perjudicis que es produeixin–. En conseqüència, aquesta Comissió conclou que l’Ajuntament ha de declarar la responsabilitat exclusiva de l’empresa contractista i fixar la quantia de la indemnització que li correspon, en aplicació dels articles 190 i 196 de l’LCSP, en no resultar acreditat que el dany hagi estat ocasionat per un defecte en el projecte o per una ordre immediata i directa de l’Administració.

VII.4. La valoració del dany

Pel que fa als danys patits, la reclamant els valora en 54.657 euros, que desglossa en les partides següents: 37.866 euros en concepte de reposició dels elements danyats en contingut i continent; 3.944 euros per a la reparació íntegra del sistema de fil musical; 847 euros per feines de descontaminació, així com la substitució dels elements causants d’aquesta, i retirada del material tòxic; i 1.000 euros mensuals per despeses d’inhabitabilitat, mentre no es produeixi la descontaminació de l’habitatge i s’aboni la indemnització, que, en data de la reclamació, suposa un import vençut de 12.000 euros. En conseqüència, reclama que l’import total de 54.657 euros s’ha d’incrementar a raó de 1.000 euros mensuals mentre no s’aboni la indemnització. Cal posar de manifest que, si bé adjunta els pressupostos de la reparació del sistema de fil musical i de les feines de descontaminació, pel que fa als danys en contingut i continent, aporta un pressupost de data 16 de novembre de 2021, que inclou treballs de neteja i deshumidificació (1.870 euros), pintura (4.080 euros) i electricitat i lampisteria, sense precisar ni la suma total per aquesta partida ni el cost total dels treballs, finalització abrupta del pressupost que pot fer sospitar que no ha estat aportat en la seva totalitat o que no s’ha annexat correctament a l’expedient.

Al seu torn, l’asseguradora de la reclamant valora els danys en contingut i continent, per un import de 26.288,36 euros, sense especificar les partides imputades, més enllà de referir-se a danys de continent (22.574,50 euros, “sense IVA”) i contingut (3.713 euros).

Finalment, la valoració subsidiària realitzada pels serveis pericials de l’asseguradora de l’Administració amb caràcter informatiu, en data 17 de gener de 2023, i que l’Ajuntament assumeix com a valoració de danys, és de 37.093 euros, si bé cal ressaltar que no justifica com s’arriba a aquesta quantitat.

Pel que fa a la societat mercantil concessionària (Agbar), no ha aportat cap valoració alternativa dels danys.

En vista de les valoracions dels danys aportades per les parts, aquesta Comissió no es pot estar d’incidir en la necessitat i importància que les valoracions siguin clares i estiguin suficientment motivades, aspecte que no es dona en aquest expedient. Aquesta circumstància

fa més difícil apreciar la quantia de la indemnització, tenint en compte que la reclamant no aporta les factures dels treballs realitzats per a retornar l'habitatge a la seva situació inicial, sinó únicament els pressupostos dels treballs futurs, i encara –es presumeix– d'una manera parcial. Certament, el dany produït a la reclamant per la fuga d'aigua és efectiu, com mostren les fotografies que s'adjunten a l'escrit de reclamació; per això, aquest òrgan consultiu, a l'efecte que la reclamant pugui disposar de fons per a assumir les tasques d'adequació de l'habitatge malmès, pren en consideració –tret del fet que, com s'ha apuntat més amunt, l'expedient estigui incomplet, supòsit en què caldria completar-lo–, els pressupostos aportats per la reclamant que efectivament consten en l'expedient, per un total de 19.475,22 euros, que es concreten en els conceptes següents:

- 14.684,22 euros per les feines de neteja i deshumidificació, pintura, electricitat i lampisteria;
- 3.944 euros per a la reparació íntegra del sistema de fil musical;
- 847 euros per feines de descontaminació, així com la substitució dels elements causants d'aquesta, i retirada del material tòxic.

A l'últim, pel que fa a la reclamació d'una quantitat mensual de 1.000 euros, cal fer notar que la reclamant no acredita les quantitats mensuals sol·licitades, motiu pel qual l'import adduït en aquest sentit no resulta justificat.

CONCLUSIÓ

1. No és procedent declarar la responsabilitat de l'Ajuntament.
2. La responsabilitat correspon a la mercantil contractista adjudicatària del servei municipal.
3. És procedent estimar en la quantitat de 19.475,22 euros –actualitzats a la data de finalització del procediment i, eventualment, més els interessos de demora corresponents– la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant un ajuntament per la Sra. A pels danys i perjudicis soferts al seu habitatge com a conseqüència d'una inundació, i que atribueix a una fuga a la xarxa del servei públic de subministrament d'aigua potable.